Рухливі ігри мають особливу цінність у розвитку молодших школярів, піднесення рівня їх фізичної підготовленості. Зокрема вони:

– розвивають різноманітні рухи дітей – ходьбу, біг, стрибки, метання, лазіння, перелазіння тощо;
– ставлять дітей в неочікувану ситуацію, чим стимулюють прояв швидкого реагування, переключення рухових дій;
– розвивають спостережливість, орієнтацію в просторі, вміння оцінювати відстань і напрям;
– удосконалюють рухові уміння і навички, ефективність їх застосування;
– залучають дитину до узгодження власних рухів із діями гравців;
– навчають дитину не акцентуватись на власних страхах, долати їх при виконанні складних рухів;
– пропонують різноманітні варіанти повторень рухів в ускладнених формах, створюють передумови для використання рухових умінь і навичок у реальних життєвих умовах;
– розширюють руховий досвід дитини;
– стимулюють удосконалення рухових дій з допомогою змагальних та заохочувальних елементів [1, 7].

Загалом, беручи участь у позакласній ігровій діяльності з фізичного виховання, молодший школяр виконує значний обсяг фізичних вправ з великим внутрішнім бажанням і задоволенням, не зосереджуючись на необхідності їх обов'язкового виконання. Що безумовно слугує хорошим підґрунтям для формування звичок до постійних фізкультурних занять, удосконалення рухової діяльності.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. Таким чином, дослідження наукових джерел засвідчило, що позакласна ігрова діяльність є важливим компонентом сучасного навчально-виховного процесу в загальноосвітній школі. Вона виступає в ролі потужного засобу творчої цілеспрямованої взаємодії педагогів та інших суб'єктів виховної роботи з школярами у вільний від навчання час щодо створення умов для організації активного дозвілля з метою їх всебічного розвитку. Позакласна ігрова діяльність фізкультурного спрямування володіє значним потенціалом фізичного удосконалення школярів. Пропоновані дітям ігри здатні виконувати емоційну, розвивальну, виховну, оздоровчу, відпочинкову, тренувальну функції. Позакласна ігрова діяльність, як соціальний фактор, позитивно впливає на підтримку природного бажання дітей молодшого шкільного віку до руху, збагачення їх рухових умінь і навичок. Розбуджена і розвинута грою цікавість до руху може утримуватись протягом багатьох років, і знадобитись в дорослому і професійному житті. Є необхідність в теорії і практиці фізичного виховання здійснювати пошук таких інноваційних ігор, які б не лише були збагачені різними руховими елементами і пропонували багато варіантів дій, а й викликали стійку зацікавленість у дітей, витримуючи конкуренцію з атракційними пропозиціями сучасних віртуальних винаходів. З нашої точки зору найбільш перспективним у цьому напрямі є подальше вивчення творчих, пригодницьких, сюжетних ігор у їх поєднанні з руховою діяльністю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Діхтяренко З.М. Виховання наполегливості молодших школярів у процесі позакласної ігрової діяльності: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.07 / З.М. Діхтяренко ; Ін-т пробл. виховання АПН України. — К., 2008. — 20 с.

2. Кудикіна Н.В. Теоретичні засади педагогічного керівництва ігровою діяльністю молодших школярів у позаурочному навчально-виховному процесі: Автореф. дис... д-ра пед. наук: 13.00.01 / Н.В. Кудикіна ; Ін-т педагогіки АПН України. — К., 2004. — 41 с. (С. 23, 25)

3. Наказ МОН України від 27.11. 2008 р. № 1078 "Про затвердження заходів, спрямованих на реформування системи фізичного виховання учнів та студентської молоді у навчальних закладах України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.mon.gov.ua/ua/about-ministry/normative

4. International Play Association [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ipaworld.org/tag/international-play-association/

5. Jurczak Adam Udział dzieci i młodzieży w pozalekcyjnych i pozaszkolnych formach aktywności ruchowej / Adam Jurczak. // Wychowanie Fizyczne i Sport. – 2004. – T. 48. – № 4. – S. 367-378.

6. Nowosad Inetta Szkoła jako miejsce organizowania czasu wolnego uczniów : opinie i oczekiwania uczniów klas IV-VI a oferta zajęć pozalekcyjnych szkoły / Inetta Nowosad // Wychowanie na co Dzień. – 2010. – № 9. – S. 3-7

7. Szczepankiewicz Donata Znaczenie gier i zabaw ruchowych w wychowaniu fizycznym / D.Szczepankiewicz, J. Tyczko. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.publikacje.edu.pl/publikacje.php?nr=336

УДК **796.011.1-057.875**

Гук О. М.
Тернопільський національний економічний університет м. Тернопіль

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ (НА ПРИКЛАДІ АТЛЕТИЧНОЇ ГІМНАСТИКИ)

У статті розглядається процес формування мотивації студентів до самостійних занять фізичною культурою. Розкривається значимість самостійності оздоровчих занять атлетичною гімнастикою у підвищенні рівня соматичного здоров'я студентів. Запропоновано методику формування мотивації до фізкультурно-спортивної діяльності на прикладі занять атлетичною гімнастикою.

Ключові слова*: мотивація, самостійні заняття, студенти, атлетична гімнастика.*

Гук А. М. Формирование мотивации студентов к самостоятельным занятиям физической культурой (на примере атлетическая гимнастика). *В статье рассматривается процесс формирования мотивации студентов к самостоятельным занятиям физической культурой. Раскрывается значимость самостоятельних оздоровительных занятий атлетической гимнастикой в повышении уровня соматического здоровья студентов. Предложена методика формирования мотивации к физкультурно-спортивной деятельности на примере занятий атлетической гимнастикой.*

***Ключевые слова**: мотивация, самостоятельные занятия, студенты, атлетическая гимнастика.*

***Guk O.M. Motivating students to individual physical education classes (on the example of athletic gymnastics).** The article deals with the formation process of student motivation to individual physical education (PE) classes. The analysis of scientific works has shown that the modern organization of PE is not effective enough to improve physical fitness, health and interest of most students to exercise. That fact has become the reason for working out of new scientific ways to develop and improve university students motivation to individual PE activities and sports. We consider motivation as a system of motives that determines specific forms of human activity or behavior. Motivation is the key component for successful activity including physical training. Individual PE classes fill the niche of student's motor activities as well as help recover more efficiently and increase physical and mental ability to work. In order to improve physical activity and development of students the author proposes the motivating techniques to PE using the example of athletic gymnastics classes. The research has proved that in order to improve student motivation to regular individual PE classes it is necessary to present full information about the means and methods of PE as well as to show social importance of physical training, both for a person and for society as a whole, and that will lead to increasing of student interests to physical training. It is experimentally proved that the successful motivation implementation evokes student's desire and interest in the individual physical training, as well as promotes positive thoughts of self-determining and confidence. Furthermore it helps overcome or substantially mitigate the stress and tension of everyday life, it also develops self-discipline.*

***Key words**: motivation, individual classes, students, athletic gymnastics.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Життя сучасної студентської молоді супроводжується інформаційними та емоційними перевантаженнями, які дуже часто призводять до зриву адаптаційних процесів організму, за якими слідують різні відхилення у стані здоров'я, погіршення функціонального стану організму студента, що призводить до зниження його працездатності. Дані лікарського контролю свідчать про те, що на фоні зростання хронічних захворювань, рівень фізичного здоров'я студентів знижується з кожним роком та збільшується чисельність студентів за станом здоров'я віднесених до спеціальних медичних груп [5, с.37]. Погіршення здоров'я студентів вимагає нових, дієвих засобів і методів для вирішення проблеми зміцнення фізичного і духовного здоров'я молоді. Рухова активність є одним з визначальних чинників здоров'я людини. Неусвідомлене ставлення студентів до свого здоров'я, нерозуміння сприятливого впливу фізичної культури на його стан, невисока мотивація до занять фізичними вправами, нерозвиненість навичок самоконтролю – все це призводить до зниження рівня рухової активності, і як наслідок до погіршення здоров'я. Тому, на наш погляд, одним із завдань фізичного виховання у ВНЗ має бути формування у студентів стійкої мотивації до самостійних занять фізичними вправами та ведення здорового способу життя у своєму повсякденному побуті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Одним з основних завдань фізичного виховання є формування потреби студента до занять фізичною культурою і спортом. Вивченню мотивації до занять фізичною культурою і спортом, як головної умови формування повноцінної навчальної діяльності студента та значущої складової управління процесом виховання особистості присвяти свої роботи А. Пуні, Г. Горська, Т. Лапко, О. Дашкевич, В. Зобков. Аналіз психолого-педагогічної літератури та наукових праць свідчить, що питання мотиваційно-ціннісного ставлення до фізкультурної діяльності та рухової активності вивчали А. Ковальов, А. Пономаренко, Н. Дикань, О.Афанасенко, Я. Крушельницька та ін. Проблему самостійних занять фізичними вправами дослідили С. Васів, А. Козленко, К. Плотніков, В. Шерета, а формування мотивів та інтересів до фізичного самовдосконалення розглянуті в роботах М. Зубалія, Є. Бодюкова, М. Солопчука, Г. Калачева тощо. Разом з тим аналіз спеціальної літератури (А. Драчук, Т. Круцевич, І. Карпова) вказує на те, що сучасна організація фізичного виховання не досить ефективна для підвищення рівня фізичної підготовленості, здоров'я та зацікавленості більшості студентів до занять фізичними вправами. Це свідчить про нагальну потребу розробки нових науково обґрунтованих шляхів до формування та підвищення мотивації до самостійних занять фізичною культурою та спортом студентів ВНЗ.

Формулювання мети та завдань роботи. Метою роботи є дослідження формування та підвищення мотивації до самостійних занять фізичною культурою студентів ВНЗ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Мотив — це спонукання людини до активності, пов'язане з намаганням задовольнити певні потреби. Внаслідок усвідомлення і переживання потреб, у людини виникають певні спонукання до дій, внаслідок яких ці потреби задовольняються [7, с. 284]. Мотиви діяльності, за словами А. Леонтьєва, це багатогранне поняття, яке включає в себе: потреби, установки, інтерес, звички, спонукання, бажання, схильності, потяги [8, с. 63]. Термін «мотивація» науковці розглядають набагато ширше поняття «мотив». Я. Крушельницька мотивацією називає систему мотивів, яка визначає конкретні форми діяльності або поведінки людини. На думку А. Пономаренко, мотивація – це сукупність внутрішніх і зовнішніх рушійних сил, які спонукають людину до діяльності, задають межі і форми діяльності і додають цій діяльності спрямованість, орієнтовану на досягнення певних цілей [9, с. 357]. Н. Дикань вважає, що мотивація – це готовність людей докласти максимальних зусиль з метою досягнення організаційних цілей, що зумовлена здатністю цих зусиль задовольняти певну індивідуальну потребу [3, с.182]. На нашу думку, мотивація – процес формування й обґрунтування намірів щось зробити або не зробити. Вплив мотивації на поведінку людини залежить від безлічі факторів, які ми поділили на наступні групи: 1) потреби як основа активності; 2) причини, які обумовлюють вибір діяльності залежно від спрямованості особистості; 3) суб'єктивні переживання, емоції як форми регуляції (саморегуляції) багато в чому індивідуально і може мінятися під впливом зворотного зв'язку з боку діяльності людини. У навчальній діяльності проявляються такі мотиви:

- Пізнавальні, спрямовані на процес навчання (оволодіння знаннями і способами діяльності, потреби до інтелектуальної активності, рішення важко досяжних цілей тощо);
- Соціальні (мотиви обов'язку, відповідальності, самовизначення, самовдосконалення);
- Вузькоособисті (мотиви благополуччя, престижу, уникнення неприємностей тощо).

Фізкультурна діяльність студентів має наступну класифікацію мотивів:

- Мотиви, пов'язані із задоволенням процесом діяльності (динамічність, емоційність, новизна, різноманітність, спілкування та ін.);

- Мотиви, пов'язані із задоволенням результатом занять (придбання нових знань, умінь і навичок, оволодіння різноманітними руховими діями, випробування себе, поліпшення результату та ін.);

- Мотиви, пов'язані з баченням конкретних перспектив занять (фізична досконалість і гармонійний розвиток, виховання особистісних якостей, зміцнення здоров'я, підвищення спортивної кваліфікації та ін.) [6].

Для підвищення мотивації студентів до систематичних самостійних занять фізичною культурою необхідно дати повний обсяг інформації про засоби і методи фізичного виховання. Необхідно показати соціальну значимість фізичної культури, як для окремої особистості, так і для суспільства в цілому, що дозволить підвищити інтерес студентської молоді до фізкультурних занять. Процес формування мотивації до занять фізичною культурою і спортом – це не одномоментний, а багатоступеневий процес: від перших елементарних гігієнічних знань і навичок (у дитячому віці) до глибоких психофізіологічних знань теорії і методики фізичного виховання і інтенсивних занять спортом [8].

Мотиваційно-ціннісні орієнтації особистості на активне, позитивне ставлення до фізичної культури у всіх сферах життєдіяльності відображають сформовану потреба в ній, систему знань і переконань, які організовують, направляють на пізнавальну і практичну діяльність [1, с. 6]. Мотивація є головним компонентом для успішного виконання будь-якої діяльності, у тому числі і фізкультурно-спортивної. Самостійні заняття фізичними вправами заповнюють дефіцит рухової активності студентів, сприяють більш ефективному відновленню організму і підвищенню фізичної й розумової працездатності. Студенти, які займаються самостійно фізичними вправами, повинні спиратися на науково-методичну допомогу кафедри фізичного виховання. Планування таких самостійних занять здійснюється ними за безпосередньої участі викладачів з фізичного виховання, тренерів та медиків. Залучення студентів до самостійних занять поза рамками програми предмета «Фізичне виховання» є підвищенням їх освітнього рівня в питаннях оздоровчої фізичної культури. Потреба в русі забезпечить нормальний розвиток і життєдіяльність організму студента, сприятиме залученню його до систематичних занять фізичною культурою як в рамках навчального процесу, так і поза ним. Протягом 2013-2014 н. р. кафедрою фізичного виховання Тернопільського національного економічного університету був проведений педагогічний експеримент серед юнаків, студентів І курсу. Для збільшення рухової активності, підвищення фізичного розвитку студентів, ми запропонували для самостійних занять фізичними вправами – заняття атлетичною гімнастикою. Атлетична гімнастика – система різнобічних силових вправ, спрямованих на розвиток сили, формування пропорційної фігури й зміцнення здоров'я. Атлетична гімнастика зміцнює здоров'я, рятує від багатьох фізичних вад (сутулість, впалі груди, неправильна постава, слаборозвинені м'язи тощо). Атлетична гімнастика призначена для самих різних людей і її слід розглядати як розвиваючий засіб фізичного виховання [2, с. 34]. Атлетична гімнастика заснована на використанні комплексів силових вправ із різними обтяженнями: штанга, гантелі, гирі, тренажери. Вона являє собою систему вправ, яка розвиває силу разом із витривалістю, спритністю й деякими іншими фізичними якостями, які сприяють зміцненню здоров'я. Заняття атлетичною гімнастикою дають помітний ефект тренувань уже протягом декількох місяців та дозовано впливають на недостатньо розвинуті м'язові групи. Силовими тренуваннями вирішують питання дозвілля молоді, відволікають від шкідливих звичок, прищеплюють самодисципліну, вона є засобом активного відпочинку й формування здорового способу життя [4].

В результаті позитивного впливу систематичних занять атлетизмом на центральну нервову систему змінюється і тип особистості студента, його психічний статус. Психологи вважають, що студенти, які займаються атлетичною гімнастикою стають більш товариські, контактні, доброзичливі, мають більш високу самооцінку і впевненість у своїх силах і можливостях [9]. Науковцями доведено багатогранний і сильний ефект на організм людини, позитивний вплив заняття атлетичною гімнастикою на функціональні системи організму, зокрема серцево-судинну та органи дихання. Регулярні тренування з обтяженнями дозволяють людині: збільшувати м'язову силу; підвищувати м'язову витривалість; зміцнювати суглоби, кістки і зв'язки, збільшувати число капілярів в м'язах (а значить насичення киснем організму, що важливо при різних захворюваннях); збільшувати гнучкість; покращувати здоров'я і фізичну підготовленість; підвищувати рівень обміну речовин, контролювати власну вагу і знижувати відсоток жиру в організмі [2, 4, 5]. Під час організації занять з атлетичної гімнастики потрібно враховувати багато факторів: біологічні особливості юнаків, загальний рівень фізичної підготовки [2, с.71].

Педагогічний експеримент проходив в три етапи. На першому етапі ми виявили ставлення студентів до занять фізичної культури і цінностям здоров'я. За допомогою анкетування, опитування, бесіди ми встановили, що студенти досить високо усвідомлюють соціальну цінність здоров'я в житті суспільства і структурі життєдіяльності. Фізична активність за результатами опитування студентів мала наступні результати: 31% юнаків віднесли себе до спортсменів та фізкультурників, 37% опитаних студентів вважають достатнім власний руховий режим для повсякденної діяльності та збереження здоров'я. Однак лише 23% студентів займаються самостійно (в позаурочний час) фізичними вправами, і витрачають 6-7 годин на тиждень, що відповідає вимогам раціонального рухового режиму. Всього лише 17% опитаних респондентів вважають необхідними заняття фізичною культурою для успіху в майбутній професійній діяльності. Головними перешкодами для активних самостійних занять фізичними вправами і спортом, опитані студенти назвали: 1) недостатня інформованість важливості рухової активності у зміцненні здоров'я; 2) відсутність практичних умінь і навичок в організації самостійних занять з фізичної культури; 3) не вміння планувати і використовувати фізичні вправи з урахуванням особливостей статури і фізичної підготовленості; 4) відсутність навичок самоконтролю. У ході дослідження, ми виявили основні мотиви для занять фізичною культурою: поліпшити фігуру, поставу; зміцнити здоров'я; бажання рухатися; розвинути фізичні якості; підняти самооцінку та впевненість у власних силах; емоційне розвантаження, гарний настрій.

На другому етапі нашого дослідження, за підсумками анкетування, опитування, бесід, студентам, які виявили бажання самостійно займатися атлетичною гімнастикою, була запропонована програма атлетичних тренувань з комплексами вправ на різні групи м'язів, з урахуванням рівня функціонального стану організму студентів і мотивів до самостійних занять атлетизмом, розроблена викладачами кафедри фізичного виховання [5]. На заняттях використовувався інформаційний підхід, який реалізувався, в теоретичній частині практичних занять з фізичної культури, у формі індивідуальних і групових бесід, підбору для студентів спеціальної літератури. В ході практичних занять особлива увага приділялась профілактиці травм у процесі силової

підготовки, наголошувалось на необхідності розминки перед силовим тренуванням, контролювались величини обтяжень та загальний обсяг силових навантажень та їх поступове збільшення, особливо на початковому етапі занять силовими вправами; контролювалось засвоєння техніки виконання вправи. Таким чином, студентам було дано необхідний обсяг знань і методичних умінь для самостійних занять атлетичною гімнастикою. Протягом всього періоду самостійних занять атлетизмом студенти заповнювали щоденник самоспостереження, де фіксувалися результати самоконтролю. Спираючись на записи в щоденнику самоспостереження, спільно з викладачем, періодично аналізувалася ефективність навантаження, кількість підходів тощо. До кінця експерименту, студент вже сам вносив корективи у свою програму тренування. На третьому етапі нашого дослідження проводилося тестування за експрес-методикою Г. Л. Апанасенко для визначення рівня соматичного здоров'я студентів-юнаків, які самостійно займалися атлетизмом на початку експерименту та після його закінчення, табл. 1.

Поряд з дослідженням поліпшення показників рівня соматичного здоров'я студентів, нами вивчався психоемоційний стан після самостійних занять атлетичною гімнастикою, який оцінювалася за допомогою педагогічних спостережень [7]. Результати дослідження показали, що після занять у тренажерному залі та виконання силових вправ з навантаженнями емоційний стан у 76% студентів поліпшувалася.

Таблиця 1

Експрес-оцінка рівня соматичного здоров'я студентів (за Г. Л. Апанасенком)

Рівень	Етапи експерименту	
	До експерименту	Після експерименту
Низький, %	14,2	11,7
Нижче середнього, %	52,7	46,1
Середній, %	24,5	30,1
Вище середнього, %	7,1	9,8
Високий, %	1,5	2,3

Студенти відзначали розрядку і нейтралізацію негативних емоцій, які виникали в підчас навчання. У 14% емоційний стан протягом заняття змінювався незначно. Під час педагогічних спостережень у 19% молодих людей відзначалися скарги на больові відчуття у м'язах під час силового тренування з навантаженням. Хотілося б відзначити, що 89% студентів досягли бажаного результату. З цього числа покращили статуру – 64% ; підвищили функціональний стан організму – 70%; підвищили рухову активність – 90%; поліпшили показники сили – 89%. 10% студентів не отримали емоційного задоволення і не досягли бажаних результатів. Отримані результати вони пояснюють тим, що даний вид рухової активності їм не підходить. У ході нашого дослідження, студенти покращили рівень здоров'я, отримали достатній обсяг інформації про важливість рухової активності у зміцненні здоров'я; придбали практичні вміння та навички в організації самостійних занять фізичними вправами; навчилися використовувати фізичні вправи з урахуванням особливостей статури і фізичної підготовленості; набули навичок самоконтролю. Майже всі студенти продовжують самостійно займатися атлетичною гімнастикою.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. Для підвищення мотивації студентів до систематичних самостійних занять фізичними вправами та спортом необхідно дати повний обсяг інформації про засоби і методи фізичного виховання. Необхідно показати соціальну значимість фізичної культури, як для окремої особистості, так і для суспільства в цілому, що дозволить підвищити інтерес студентської молоді до занять фізичною культурою. Успішна реалізація мотивів викликає у студентів бажання й інтерес до самостійних занять фізичними вправами, сприяє формуванню позитивної думки про власну особистість, впевненості в собі, допомагає долати або значно послаблювати стрес і напруження повсякденного життя, розвиває самодисципліну.

ЛІТЕРАТУРА

1.Афанасенко Е.А. Формирование мотивационно-ценностного отношения к физической культуре у студентов специальной медицинской группы: автореф. дисс. канд. пед. наук / Е.А. Афанасенко. – Москва, 2006. – 25с.

2.Бодюков Е. В. Научно-методические основы атлетической гимнастики оздоровительной направленности: Монография / Е. В. Бодюков. – Барнаул: АлтГТУ, 2006. – 182 с.

3.Дикань Н.В. Менеджмент [Текст] : навч. посібник / Н.В. Дикань, І. І. Борисенко. – К. : Знання, 2008. – 389 с.

4.Калачев Г.А. Физиология мышечной деятельности и спорта: Учеб. Пособие / Г. А. Калачев.– Барнаул, 2004. – 226 с.

5.Krucevich T. Yu. Spryamovanist' cinnostei individual'noi fizichnoi kul'turi studentiv riznih viddilen' vuzu / T. Krucevich, O. Marchenko // Sportivnii visnik Pridniprovya. – 2008. – № 3–4. – S.103–107.

6.Krushel'nic'ka Ya.V. Fiziologiya i psihologiya praci: Pidruchnik / Ya. V. Krushel'nic'ka. – K.: KNEU, 2003. – 367s.

7.Leont'ev A.N. Potrebnosti, motivy, emocii / A.N. Leont'ev. – M., 1971. – 196s.

8.Ponomarenko, A. A. Teoreticheskie osnovy issledovaniya uchebnoi motivacii studentov // Molodoi uchenyi. /A. A. Ponomarenko, V. A. Chenobytov. – 2013. – №1. – S. 356–358.

УДК [373.3.015.3..796.011.3]

Давидюк І.В.
Рівненський державний гуманітарний університет

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ`ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ

У статті розкрита актуальність підходів до впровадження здоров`язберігаючих технологій у початковій школі і проаналізовано, що впровадження здоров'язберігаючих технологій в освітній простір початкової школи сприяє формуванню культури здоров'я, зменшенню захворюваності учнів, підвищення рівня їх фізичної та розумової працездатності, успішності та якості знань, розвитку партнерських взаємозв'язків у мікро та макросоціумі. Практична значимість вміння